

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4462 Scol.

CONCURS.

Din fondurile arhidieceșane au devenit vacante următoarele stipendii, pentru conferirea cărora se publică concurs cu terminul 10/22 Aug. a. c.

I. Fundațiunea Moga un stipendiu de 500 fl. pentru tineri români greco-orientali din arhidieceșă, cari studiază științele iuridice sau filosofice.

II. Fundațiunea Francisc Iosif două stipendii câte de 100 fl. și unul de 60 fl. pentru tineri români din arhidieceșă, cari studiază și cari sunt lipsiți de mijloce.

III. Fundațiunea Peiovici un stipendiu de 50 fl. pentru un tiner român sêrac de religiunea greco-orientală din Transilvania.

Aspiranții la aceste stipendii au a-și așterne suplicele la consistoriul arhidieceșan în termenul indicat, instruindu-le cu următoarele documente:

1. atestat dela oficiul parohial al comunei, căreia aparține, că sunt români greco-orientali;
2. atestat scolariu despre progresul în studii în anul scolariu din urmă;
3. atestat medical, că sunt deplin sănătoși;
4. atestat dela primăria comunală despre poziția socială și starea materială a părinților;
5. eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au a indica locul, unde voesc să studieze.

Sibiu, 11 Iuliu 1896.

Consistoriul arhidieceșan.

Discursul dlui Emil Flourens.

Cunoscem rezoluțiunea demnă ce au luat în cauza naționalităților nemagiarie apăsate din Ungaria studenții români, sêrbi, slovaci în marea adunare din Paris ținută în sala Vagram

la 11 a lunei curente sub presidiul dlui E. Flourens, deputat și fost ministru de esterne al Franciei pe lângă participarea unui distins public francez din tôte păturile societății celei mai înalte.

Publicăm acum după „Gazeta Transilvaniei” și remarcabilul discurs a dlui Flourens, carele cu această ocaziune a rostit unele principii de direcțiivă pentru noi dintre cele mai demne de luare aminte și de eugetat asupra lor.

Mai mult ar trebui însă se mediteze asupra acestor principii de direcțiivă opresorii nostri, cari îmbătați de unele rezultate efemere, dar neînsemnate cu magiarisarea, nu se uită în jur de sine, ci dau în drépta, dau în stânga în tocmai ca cei beți, cari nu observă, că lovind astfel, lovesc și în inimi și în amici.

Dar ce să le faci. E temă numai, că această beție de magiarisare se nu li se prefacă în delir, căci cei cuprinși de această bôlă în momente mai puțin controlate din partea celor ce se află în jurul lor, pot aduce peire nu numai asupra lor înșiși, ci și asupra binevoitorilor lor.

Dorim să nu-i cuprindă această bôlă, ci să se destepie odată și să recunoscă, că libertatea nu e privilegiu numai pentru unii, ci e dar dăesc pentru toți, nu numai, ca indiviți, ci și ca popore și confesiuni:

Dar étă memorabilul discurs:

Dômnelor, Dômnilor!

Una din urmările cele mai naturale ale întroducerii unui regim de libertate la un popor care nu e deprins cu el de mult timp este, că națiunea, care are să ia o parte mai mult sau mai puțin efectivă de intervenire și, prin urmare, de responsabilitate în direcțiivă afacerilor publice, este mai viu, mai exclusiv preocupată de grija politice interne, de multiplele incidente ale vieții parlamentare.

Poporul scôte mai rar capul pe ferestră ca să vadă ce se petrece în afară, el nu aruncă asupra evenimentelor politice externe decât o privire mai distrasă. Le dă numai o atențiune mai trecătoare și mai în fugă.

Ar fi însă un egoism strîmt și orb ca să nu ne interesăm desêvêrșit de sôrtea celorlalte popore din Europa și să nu ascultăm plângerile, păsurile și revindicările naționalităților, ce se simt asuprite.

Acéta pentru patria noastră ar însemna o desertare dela rolul său istoric și o abdicare fatală.

Ne-am abate astfel dela tôte aspirațiunile generose, dela tôte tradițiile cavaleresci ale rasei noastre, dela aceea grandioasă cerință de expansiune, care a făcut pe Francia tare și puternică și a unit printr'o legatură indisolubilă, în spiritul tuturor poporelor, numele său glorioș cu triumful ideilor de umanitate, de progres și de libertate. (Aplause prelungite.)

Ar însemna, în același timp, că dăm dovadă de o absolută orbire, de o completă necunoscere a adevăratelor noastre interese, a intereselor noastre vitale și primordiale.

Francia nu este una din acele puteri insulare, cari pot să se înfășure în egoismul și în personalitatea lor. Ea nici nu pôte să se izoleze de restul Europei și pôte că tocmai lucrul acesta îl uită prea mult aceia, cari ne împing cu ușurință în expediții departate coloniale, unde cheltuesc fără socotela avuțiile noastre și sângele de o mie de ori încă mai prețios al copiilor nostri, în aventuri prea adese-ori lipsite de câștig real și de o durabilă eficacitate. (Fôrte bine! Fôrte bine!)

Francia este și va rămâne, înainte de tôte, o putere continentală, chemată a suferi contra-lovitura imediată și directă a transformărilor, pe cari le va aduce neapărat în echilibrul bêtrânei noastre Europe ajungerea succesivă la libertate a naționalităților încă asuprite, precum și grupările nou de interese de forță și de influență, cari vor resulta inevitabil din acéta.

Francia republicană nu trebuie să înoiască greșelile Franciei imperiale, și desastrele noastre dela 1870 se datorese în mare parte faptului că, în acea epocă, perduserăm contactul cu evoluțiunea, ce se producea de câți-va ani în centrul Europei, cu o forță încă confusă, dar neîndoișă.

Ori și cine scie astăzi, grație revelațiilor succesive ale istoriei contemporane, că dacă Germania a putut nepedepsită să desmembreze patria noastră, ea datorese resul-

tatul acesta în mare parte tratărilor prințului de Bismarck cu contele Andrassy.

Intervențiunea Ungariei, în ochii căreia prințul de Bismarck sciu să facă să strălucescă speranța unei satisfacțiuni cel puțin parțiale a prea vechilor și prea legitimelor sale revindicări în contra Austriei și începutul, aurore unei ere noue de independență și de autonomie relative, este care a paralizat bunăvoința Austriei și a permis Italiei să se sustragă dela angajamentele sale față de noi și să nu-și pôte împlini datoriile sale de recunoscință către liberatôrea sa. (Aplause repetate.)

Dacă sfaturile sănătose, ce s'au fost dat în acel timp curții din Viena, ar fi fost ascultate, dacă Austria ar fi știut să se profite de momentul când Germania își angajase cu nechibzuire tôte forțele sale pentru ca să sdrôbescă ultimele noastre sfortări de resistență, ea ar fi putut, în câteva zile de marș, și mai fără să tragă nici un foc să dicteze condițiile de pace în Berlin, să răsbune și să repare desastrul dela Sadowa și să recucerescă vechia-i preponderanță asupra Europei centrale. (Aplause.) Însê Ungaria s'a pus de-a curmezișul în calea executării acestor planuri și în speranța de-a dobândi dualismul, le a făcut să nu isbutescă.

Astăzi dualismul există! Cari sunt rezultatele lui?

Din 40 de milioane de locuitori, câți numără imperiul austro ungar, abia 13 milioane au ajuns să se bucure pe deplin de foloșele acestui sistem nou.

Ultimul său cuvânt, consecința finală a fost ca din regimul de libertate relativă, ce l'a inaugurat, să facă beneficiul exclusiv al minorității, privilegiul unor rase favorisate, privilegiul a opt milioane de Germani în Cislaitania, a 5 milioane de Magiari în Translaitania. Celelalte 27 de milioane, Români, Sêrbi, Sloveni, Ruteni, Cehi și Slovaci nu sunt admiși ca pentru revindicarea exercițiului acelorași drepturi să învoce principiul acesta, care ni se înfățișeză nouă Francezilor, ca fundamentul și baza ori-cărei constituțiuni liberale și umanitare, egalitatea cetățenilor în fața legii. (Aplause.)

Noi Francezii nu putem înțelege, ca ômeni cari se bucură de-o valoare egală fizică, intelectuală și morală, cum sunt poporele de

FOIȚA.

Asigurarea de viață.

(Incheiere)

O altă organizațiune au așa numitele societăți pe acțiuni. La acestea aceia sunt proprietarii societății, cari anticipază banii pentru formarea capitalului fundațional. Câștigul încă se împarte între ei.

3. La încheierea contractului de asigurare trebuie luate în considerare următoarele condițiuni: Contractul se se pôte în ori ce timp resilia (strica) așa ca după o durată de 3 ani de asigurație pe baza acestui document se se și pôte împrumuta în proporție cu capitalul vêrsat, ca la nevoie se se pôte plăti din el primele scadente.

Capitalul vêrsat se se pôte rêscompêra ori și când integral, sau contractul se se pôte preschimba într'altul pentru o sumă asigurată mai mică, ca se nu se pêrdă primele plătite când asiguratul ajunge la o stare de nu mai pôte plăti asigurarea.

Învêțatoriul mai adause: „Pedeca de a nu putea plăti odată prima de asigurare la timp se pôte delătura fără mare greutate și pe altă cale. Este un léc fôrte bun pentru

asa ceva, adecă „să te împrumuți”. Farmacia unde se pôte face acest recept, este „reuniunea de credit” sau „cassa comunală de economii și anticipațiuni”. Unui om harnic și diligent, care pôte nu are la îndemână cei 10—20 fl. pe care trebuie să-i plătescă pentru asigurare, unui atare om, cassa de economii, al cărei membru este și el, bucuros îi va anticipa această sumă, numai mai târziu când dă de bani trebuie să-i plătescă.

Aci iar putem vedea deosebirea între asigurarea de viață și cassa de economii. La cassa de economii nu depune omul bani când nu are, și de multe-ori și când are. Prima pentru asigurarea de viață trebuie plătită, și atunci când nu sunt bani, și dacă te-ai împrumutat pentru așa ceva, atunci împrumutul trebuie replătit. A căpeta bani cu împrumut pentru așa ceva e cu atât mai ușor, căci asigurat fiind ești mai creditabil.

Nenea George din nou ia cuvântul și dise: „Eu nu vreau să-mi asigură viața. Am auđit dela mulți că acei care își asigură viața nu mai trăiesc mult, căci acéta însemneză a te amesteca în afacerile lui Dumnezeu. Acéta trebuie să-i o lasăm. Ceea-ce face bunul Dumnezeu, e bine făcut.”

Preotul nu putu să trecă cu vederea aceste observațiuni ale lui nenea George și rêsponse: „Dumnezeu în sânta evanghelie po-

runcesce, ca el să-și iubescă nevasta și copiii, el poruncesce mai departe copiilor, ca să-și iubescă părinții. Sântul apostol Pavel încă dice: „Acela care nu se îngrijește de ai săi, este mai rău ca un păgân”. Mai departe Iisus Christos poruncesce tuturor ômenilor să se iubescă și să se ajute unul pe altul. De aceea ori ce unire spre scopuri bune este făcută la loc în sensul creștinismului, și chiar trebuie făcută. Religiunea privește asigurarea ca o faptă morală, pentru-că ea corêspunde dreptăței și iubirei creștinesci. Este însă și de lipsă, ca aceia, cari se asigură să fie ômeni muncitori, cruțători și cu pre-îngrijire. Ne va fi ușor a documenta, că acéta zace și în spiritul religiunei.

În creștinism, munca onestă, fie ea de ori ce natură, totdeuna s'a onorat și s'a comandat. Creștinii totdeuna au știut să-și înmulțescă averea lor prin cruțare și cumpetare.

Ômeni, cari trăese mult, a căror casă nu arde, cari nu au pagube prin grindină, la cari nu le móre din vite, cari socotesc, că ei ar fi plătit mai mult pentru asigurări decât li-s'a dat lor, s'au că ei dela asigurare nu au căpêtat nimic, acestia păcătuesc față de Dumnezeu, care ia învrednicit cu acest noroc, alții s'ar bucura de așa ceva, și dacă s'ar putea cumpêra acest noroc, cât nu ar

da ei pentru el. Să nu dicem, ca creștinul să nu se îngrijescă de viitor, și să-și pună încrederea numai în provedință. Acéta este o interpretare greșită a evangheliei. Ce este oprit, acéta este iubirea esagerată spre avuție, este grija exclusivă pentru bunurile pămîntesci. Religiunea nu opresce a aduna avere pe cale dréptă și prin iubire creștinescă.

Pe baza iubirei creștinesci fie-care om este dator a ajuta pe sêmănul său după puterile lui. Cu cât mai mult nu este el obligat a ajuta pe deapropoșe său, adecă pe familia sa. Dacă datorința unui părinte este de a se îngriji de copii lui până trăscesc, nu mai puțin este dator de a se îngriji și de acea, ca familia lui și după môrte-i să fie îndestulată.

Sfântul Apostol Pavel de acea dice: „Nu copii să adune avere părinților, ci părinții copiilor”. Părinții să muncescă ca să dea copiilor o stare, o meserie, bine înțeles că după starea părintelui și aplicarea copilului.

Părinții fac un păcat neiertat, dacă prin trândăvie, cheltueli zadarnice, lene, beție, și alte, ajung în stare de a nu mai putea îndeplini datorința importantă de tată de familie. Indată ce cine-va nu se îngrijesce de ai săi, acela s'a lăpêdat de creștinism și e mai rău ca un păgân, dice sfânta scriptură.

origine latină și slavă, comparate cu cele de origine germană și magiară, **să pótă accepta să trăiască într-o stare de inferioritate civilă și politică.** (Aplause repetate.)

Acastă nedreptățire socială are deci ca consecință de-a pune gemenele, în centrul Europei, unei situațiuni de turburare și de neliniște, a cărei contra-lovitură o resimt mai mult sau mai puțin viu națiunile vecine de jur împrejur; de-a contribui astfel la menținerea acestei stări de nesiguranță generală, care este cauza principală a prelungirii regimului de pace armată, regim desastroos, ce apasă așa de greu asupra bugetelor tuturor puterilor continentale de 25 de ani încôce și care paralizăză avântul civilizațiunei europene față de rivalii săi din noua lume și în curând chiar față de națiunile din extremul Orient, dacă fenomenele, a căror martori am fost noi în timpul recent, vor continua.

Dacă, din contră, Austria ar redeveni, ce firea lucrurilor, ce pozițiunea geografică și compozițiunea sa etnică o chiamă a fi, o confederațiune mare și puternică de naționalități de rasă diversă, de constituțiune și de limbă, de state autonome și independente unite sub sceptrul unuia și aceluiaș domnitor în punctul de vedere exclusiv al intereselor apărării comune în contra pericolului exterior, un fel de *Elveția vastă monarchică*, atunci coalițiunea care a făcut de un pătrar de secol din Europa un câmp retranșat formidabil, de unde ambițiunea gelosă germanică neliniscese și amenință toate popoarele vecine mari și mici, ar perde baza ei de acțiune și centrul său de operațiune; atunci ea s'ar slăbi încetul cu încetul și s'ar anihila. Tótă lumea ar simți atunci instinctiv, că nu mai este așa de direct amenințată și că pentru a respinge un pericol mai mic are lipsă de o sfortare mai mică și că manșinerea păcii nu mai recere jertfe atât de apăsătoare. Ideia unei desarmări s'ar generaliza, ea ar trece curând în practică și în fapt ea s'ar impune tuturor guvernelor și ar fi binecuvântată de toate popoarele. (Aplause.)

Diversele naționalități de origine germanică, latină și slavă s'ar contrabalansa și s'ar echilibra între ele în însuși simlul monarchiei austro-ungare. Acésta ar servi la rândul ei ca ponderatōre între puterile europene ale căror popoare sunt de aceeași origine. Ea ar lucra instinctiv a împedea ca unul din aceste trei elemente să ia un rol prea preponderant asupra celorlalte două.

Forța sa n'ar mai deștepta nici o susceptibilitate, căci ori-ce gând de cucerire și de expansiune de teritor saude aneștiune de popor îi va fi interzis, din cauza aprehensiunei proprielor sale popoare, cari s'ar teme cu drept cuvânt de-a vedea rupt acest echilibru stabilit între ele.

Ea ar puté astfel îndeplini rolul de arbitru pacific, la care, cum șicem adinea ori, părea a fi predestinată, care însă a fost împedecată de a-l îndeplini până acuma prin predominarea unei oligarhii birocratice, și-canătōre și despotică, tot așa de incapabilă de a funda o unitate centralisătōre puternică

Liniscea cea mare, care domni în decursul acestei vorbiri, mai dura încă cât-va timp, după-ce încetase preotul de a vorbi. Lui nenea George îi se putea ceti cum se cade din față, că i s'au schimbat părerile.]

Notarul declară inspectorului, că este învoit a primi o agentură.

Cei de față spunéu notarului, că în scurtă vreme vor veni să închee contracte de asigurare.

Césurile de séră au trecut ca vântul, era deja destul de târziu și învățătorul ambulant totuși ar fi mai vorbit bucuroos despre asigurare cu țeranii.

Ca încheere a discuțiunei le dîse învățătorul, că nimic nu e mai bine ca fie-care să caute a înțelege frumosul proverb:

„Ce poți face astăzi
Să nu amâni pe mâne
Că dacă amâni
N'o să ajungi bine“,

căci nicăiri nu se pôte mai bine și mai înțelepțesce aplica acest proverb, decât la asigurările pe viață.

Bucuresci, 30 Iunie 1896.

Ioan Cîndea.

cât și de a tolera o liberă expansiune a unei descentralizațiuni fecunde.

Astăzi vom asculta pe reprezentanții autorizați, pe oratorii delegați de comitetul de trei naționalități română, sârbă și cehoslovacă, cari ne vor expune situațiunea în Transilvania. Nu ne aparține a ne constitui în judecători asupra gravaminelor lor, însă nici nu putem să uităm, că *tradițiunile glorioase și cavaleresci ale țerii noastre nu ne permit să astupăm urechile față cu plângerile acelora, cărora rigōrea legilor țerii lor nu le permite a expune liber revindicațiunile lor.* (Aplause.)

Nu-i vorba aici nici-decum de o acțiune revoluționară și de uneltiri subversive, și încă mai puțin e vorba de-a modifica granițele împărățiilor sau a sgudui tronurile și dinastiile. Noi vom asculta aici cetățeni pacinici, cari reclamă pentru frații lor de origine, în țera care i-a născut, și care de seculi întregi a fost rodită, glorificată și liberată de jugul otoman prin sângele strămoșilor lor, cetățeni cari reclamă beneficiul dreptului comun din punctul de vedere politic, ca și din punctul de vedere civil și social. (Aplause prelungite.)

Un diplomat francez despre Ungaria și Sârbia. Un corespondent parisian al ziarului „Alkotmány“ raportăză despre interviuul ce l'a făcut unui diplomat francez, pe care guvernul Franciei îl ține în balcan ca să refereze despre relațiunile de acolo. Diplomatul a stat sub durata delegațiunilor în Budapesta timp mai îndelungat, cu care ocaziune a vizitat pe ministrul-president Bánffy și pe Wekerle. După reîntōrcerea lui la Paris corespondentul lui „Alkotmány“ l'a vizitat și i a cerut părerile sale despre Ungaria.

Diplomatul francez-enareză primirea amicală ce i-s'a făcut de către cei doi bărbați de stat și dîce, că nimic nou și despre ce el din publicistică nu ar avé cunoscință nu li-a vorbit. Un câștig totuși a avut, căci a putut să cunoscă individualitatea celor doi bărbați politici.

Étă cum se exprimă diplomatul francez despre Bánffy:

„Se înșelă cei-ce cred că Bánffy nu ar avé minte destulă. Lui Bánffy nu mintea îi lipsește, ci mai mult cultura, ceea-ce provine din lipsa educațiunei completă.

„Nu cunōșce limbi, ba chiar și limba germană o vorbesce rău, așa încât în cercuri mai înalte el provōcă ilaritate nu numai prin prezentarea lui, dar' chiar și prin accentuarea cuvintelor. Ađi dela ministrul unei puteri se așteptă, ca în atingere cu diplomații să vorbescă perfect limba franceză și să se vadă din întréga lui ființă și din prezentarea lui cultura înaltă ce trebuie să o aibă.

Nu mai spiritelor mari, ca Bismark și Gladstone, li este permis să nu fie întocmai și să iasă din ogaș. Eu cred că Bánffy nu mai astfelu a putut deveni ministru-president, că Consorțiul-Rotschild și cercurile antimagiare vienezee l'au cređut un bornist (cu minte mărginită), cu care ușor vor trata la legarea convenției.

„După părerea mea, acésta e rătăcire, căci Bánffy se numără între ómenii vicleni și rafinați și pelângă acésta e și capricios, așa cât nu-mi vine a crede, că cu el se va putea face convenție.

Față de Wekerle asemenea sunt ómenii în rătăcire. Wekerle nu e geniu cum îl vestiau foile, este un modern bărbat de stat genial, care în fond era un mare democrat și revoluționar, dar pelângă acestea oportunist și se scie acomoda împregiurărilor.

N'are cultura înaltă, dar' are o anumită rutină birocratică, ceea-ce e de ajuns, ca să acopere lacunele înaltei culturi, ce trebuie să o aibă.

Wekerle uresce dnii cei mari și pe magnați și nu-i place a recunōșce nici o autoritate asupra burgeseimei. În secret urmăresce principiile fracțiunei kossuthiste și numai din oportunism e aderentul convențiunei dela 1867, ceea ce dovedesce și faptul, că pe timpul demonstrațiunilor kossuthiste a voit să aducă corōna în strîmtōre.

*

Diplomatul francez mai dîce apoi, că sub durata întretinerii sale în Budapesta s'a convins și despre modul cum guvernul pe alegători dietali atunci, când foile guvernamentale vest-se că ministrul-președinte își va validita influința sa asupra politicei esterne privi'oriu la apărarea intereselor speciale ale Ungariei în Balcan și adecă față de Sârbia și România.

Lucrul stă chiar din contră.

„Interesele speciale ale Ungariei în Orient — cari numai prin convențiuni economice și comerciale s'ar putea apăra — formedă obiect de compensare, pentru care monarhia face concesțiuni ca astfelu se pótă câștiga popoarele balcanice.

„De când s'a împăcat Rusia cu Bulgaria, în Balcan s'a început o mișcare, ce nici decăt nu e favoritōre pentru Austro-Ungaria și poziția ei. O condițiune de viață a unei puteri mare este, ca aceea să aibă un teren expansiv, unde să și pótă lăți influința sa și prin acésta să-și documenteze poziția sa ca putere.

„Acest teren expansiv pentru Austro-Ungaria ar fi Balcanul. Acésta a recunoscut o însuși țarul Alexandru II. când pe timpul legării triplei alianțe, a îndrumat Sârbia ca să se rađime pe Austro-Ungaria și mai târziu prin Bismark a oferit lui Andrassy împărțirea sferelor de interes și terminarea acestora în Balcan; de sine înțelegându-se ca Sârbia aparține sferei de interes a Austro-Ungariei.

„Andrassy a respins însă ofertul și mai târziu lui Kálnoky i-a succes pe un timp, a eschide influința rusescă din Balcan prin Milan și Stambulov. Rusia acum lucră în tocmă, căci trimite pe Nichita principele Muntenegrului la Belgrad și prin el va plămădi alianță ofensivă și defensivă între Sârbia, Muntenegru și Bulgaria.

„La spatele principelui Nichita stă Rusia și slavii să tem de el pentru că are caracterul unui principe oriental.

„De cine slavii din Balcan au témă, față de acela au totodată un respect și simpatie. Nichita e slavean de sud, poet și bărbat național, pe care poporul îl înțelege și îi urmēdă ca conducătorului său; pe când principele Bulgariei și Alexandru al Sârbiei pōrtă rolul numai, ca și ei să se fie considerați ca principii naționali“.

Vorbind apoi despre milleniu, diplomatul francez, s'a dechiarat în următorul chip:

„Cela ce am vedut și audt privitoriu la milleniu asupra mea a făcut impresiunea, că partidul dominant, Ungaria oficială întrebuintăză milleniul ca armă contra opoziției, ca armă a cărei ascuțis cu deosebire e îndreptat contra magnaților catolici.

În Budapesta elementul jidovesc e puternic și duce un rol de frunte în politică și stat. Mai mulți țiaristi jidani de frunte mi-au spus că milleniul e opera jidanilor și că Ungurii numai sub influința civilisătōre a jidanilor au devenit popor de cultură.

În genere apoi conduita jidanilor în capitală e atât de frapantă și provocătōre, cât întretineria străinilor în capitală nici de cât nu pōte fi plăcută. Un guvern care ar putea să delocueze puțin acest element ar face Ungariei într'adevăr mari servicii, căci în poziția lor de ađi din Budapesta sunt înspre paguba și compromiterea numelui magiar în străinătate, unde corupția jidovescă totdeuna se identifică cu națiunea magiară“.

O judecată mai obiectivă și mai caracteristică nu se pōte. („D—a“.)

Industrie și comerciu.

Vécuri de arēndul străbunii nostri au fost legați de glie și judecați ca afară de rēșplata pentru munca lor să nu aibă nimica. Deși chiar și în timpurile noastre, încât pe noi pe Români ne privesce, avem să ne luptăm cu multe greutăți, totuși puțința ne este dată de a ne face munca mai roditōre. Nu mai sunt împregiurările cari împreunau numai apăsarea cu umilință. Spiritul de întreprindere numai este înăbușit cum era odinōră. Ér și-canele și cursele, cari ni s'ar putea pune, nu sunt susținute de legi. Puțină circumspecțiune și energie și si-

canele ori din care parte ar veni, și cursele, ori din care parte s'ar pune, ađi se pot și în tēmpina, se pot și în-lătura. Conduși de astfel de credințe, ne-am cugetat cum am putea lărgi activitatea muncitorilor nostri. Însé așa că rodirile muncii ce avem în vedere, să fie mai înbelșugată și cu timpul din trēnsele se guste cu fo'os, nu numai acei cari participă imediat la activitatea cea lărgită, comercianții, ci pe una sau altă cale tōte păturile poporului, în special industriași, la întărireă cărora, este neapărată trebuință să lucrăm din tōte puterile. Și așa am venit la sfērșitul, că munca poporului nostru, ca să nu mai pótă sta legată de glie ca să între și pe terenul industrial cu succesul dorit; se facă, ca ore cum cel comercial sau neguțătoresc premergēndu-i să i vina celui industrial în ajutor.

Avem începuturi de industriași, avem de neguțători sau comercianți, însă nu avem, nici neguțători nici industriași destui ca să fie cumpăna drēptă între cei cu glia și cei cu meseria și comerțul. Nu avem destui, încât folosul muncii să fie drept împărțit și pe alte terenuri și noi Români în măsură drēptă, să le putem exploata și pe acele. Așa dar aici am cugetat să punem umērul, și să lucrăm într'acolo, ca și poporul nostru să ajungă odată ca în mēșura ce i se cuvine, să se bucure și de rodirile, cari le dă industria și comerțul. Spre sfērșitul acesta încă în anul acesta ne-am întrunit mai mulți la o înșōțire, care în Februarie a. c. și-a și început munca prin deschiderea unei neguțătorii de marfă colonială. Însé fiind-că întreprinderea s'a fost întemeiat pe sistemul Raiffeisen, ér publicul român în diverse forme, la diferite ocaziuni, s'a exprimat, că-i mai bine și ar participa mai bucuroos, dacă întreprinderea ar fi strămutată în asociațiune pe acții, am cedat și în adunarea generală din 23 Maiu a. c. înșōțirea a votat străformarea mai sus atinsă. Scopul ne este mai pe sus de formă și sperăm că cu capitalul ce voim să'l adunăm pe calea acțiunilor îl vom și ajunge. Acésta o șicem pe baza esperiențelor din intervalul cel scurt de 4 luni, cu tōte că greutățile, ce am avut a le învinge au fost și mari și multe.

Acésta o putem dîce cu tótă îndrăsnēla, când șicim că intențiunea noastră este de a întemeia un isvor, nu numai de câștig material, ci și de familiarizarea și propagarea de întreprinderi comerciale și industriale în sinul poporului nostru. Prospectul cel transpunem în mănile publicului român este o dovadă viuă despre nișuința cea folositōre a subscrișilor și nu am dori altceva decăt, că nișuința noastră, fiind bine primită de publicul român, să fie călduroos spriginită. Credem, că o recomandațiune și mai deosebită e de prisos. Subscrierea acțiunilor indicate este un postulat, este comandată de existența materială și morală a poporului nostru, este însă și o datorință patriotică în sensul veritabil al patriotismului și nu în cel modern al șovinismului.

Étă prospectul:

Prospect

pentru întemeierea unei societăți de consum pe acțiuni cu sediul în Sibiu sub numirea:

„Industriașul“.

1. Scopul societății este de a procura și vinde pe lângă prețuri moderate articoli comerciali a căror procurare și vindere va afla consiliul administrativ, că e în folosul societății și a publicului cumpărator.

2. Societatea să înființēză pe timp nedeterminat cu un capital de 50,000 fl., care să împărțesce în 1000 acțiuni à 50 fl. v. a.

3. La subscriere, ca societatea să se pótă înființa și să-și pótă începe fără amânare multă activitatea, sunt a se plăti 30% din valōrea nominală a acțiunilor, adecă după fiecare acțiune 15 fl., restul se va solvi după provocările direcțiunei; provocarea însă nu pōte pretinde rate mai mari de 10%, nici în periōde mai scurte de 2 luni.

4. La subscriere fie-care subscriitor de acțiune plătesce 1 fl. ca contribuire la cheltuielile de fondare.

5. Membrii fondatori își rezervă dreptul de a alege prima direcțiune pe cei trei ani dintâi, conform legii comerciale § 183.

6. În cas de război s'ar subscrisă mai mult de 1000 acțiuni decât cum sunt proiectate, reducerea se va face în proporție cu numărul acțiunilor subscrise, despre ce acționarii vor fi înconștințați. Pentru sumele încurse până la adunarea generală fondatorii garantează solidar.

7. Plătirile se fac până la 31 August a. c. la „Insoțirea industriașilor români“ din Sibiu. Terminul adunării constituante se va publica prin țiare.

Prospectul s'a compus și exmis conform §. 150 din legea comercială.

Dat în Sibiu, 1 Maiu, 1896.

Comitetul fondator:

Nicolae Cristea, f. cons., Sibiu.

Ioan Visa, proprietar, Sibiu.

Teodor Popescu, comerciant, Sibiu.

Nicolau Toma, proprietar, Făgăraș.

Ioan Popp, pelariu, Făgăraș.

Ioan Gimbesu, pelariu, Făgăraș.

Alexandru Aiser, comerciant, Făgăraș.

Iosif Cidra, pelariu, Făgăraș.

Ioan Popescu, proprietar, Toplița

Dumitru Banciu, farmacist, Seliște.

Stefan Oltean, măsariu, Blas.

Constantin Dragos, păpuș, Sibiu.

Ioan Ganea, cojocariu, Sibiu.

Ioan Costin, preot și redactor, Sibiu.

Stan Stelea, comerciant, Seliște.

Mateiu Radulescu, pantofar, Seliște.

Ioan Țintea, cojocariu, Seliște.

Ioan Bucșian, pelariu, Seliște.

Simeon Simonetti, pantofar, Seliște.

Nicolau Simion, tipograf, Sibiu.

Teodor Moldovan, cismar, Sibiu.

Teodor Onișor, econom, Blas.

Școlile medii și centrale primare gr.-or. rom. din Brașov.

A apărut:

A XXXII-a programă a gimnasiului mare public român de religiuinea gr.-or. din Brașov, a școlii comerciale și reale și a școlilor centrale primare pe anul școlar 1895—96, publicată de Virgil Onișiu, directorul școlilor medii, cu următorul cuprins bogat și variat:

Conferențele pedagogice ale corpului profesoral. — Cestiunea școlii comerciale; un memoriu. — Fondul „Coresi“. — Date școlare: 1. Personalul didactic. 2. Schimbări în corpul didactic. 3. Materialul propus în anul școlar 1895—96. 4. Lucrări scripturistice din limba română. 5. Tepele lucrurate la examenele script. de maturitate. 6. Reforme, adiustări, inovațiuni etc. 7. Mijlocele de învățământ. 8. Fonduri administrate de corpul prof. 9. Societatea de lectură „Ioan Popasu“. 10. Stipendiile. 11. Școlia elementară capitală. 12. Notițe istorice din viața școl. a an. 1895—96. 13. Date statistice. 14. Înșcoțare pentru anul viitor. 15. Clasișicațiunea școlarilor. 16. Lista școlarilor premiați.

Din cuprinsul acestei programe publicăm următoarele:

1. Notițe din istoria școlilor noastre medii. De Virgil Onișiu.

I.

Școlile medii gr.-or. române din Brașov consistă din trei institute de învățământ, din:

a) gimnasiul mare cu opt clase;

b) școlă reală inferioară cu patru clase;

c) școlă comercială (până acum numită mediă, din anul acesta școlară numită mediă) cu 3 clase.

Școlile acestea sunt toate provădute cu dreptul de publicitate (gimnasiul din anul 1856, őr școlă reală și comercială din anul 1874) și sunt școlile confesionale, care stau sub inspecțiunea școlară directă cu drept de dispozițiunea Venerabilului Consistoriu arhidieceșan al bisericii gr.-or. române din

Ardeal, având conform artic. de lege XXX din 1883 Inaltul guvern de stat dreptul de supremă inspecțiune asupra lor.

Proprietare și susținătoare ale acestor școlile sunt parochiile gr.-or. ale Sfântului Nicolae de Scheiu și a bis. Sf. Adormiri din Brașov-Cetate, cari aleg din sinul lor pe câte 3 ani o delegațiune școlară de 26 membri — câte 13 din fie-care parochie, — supremul for administrativ școlar al susținătorilor școlilor. Delegațiunile școlare aleg din sinul lor un comitet școlar permanent de 12 membri, numit „Eforia școlilor centrale gr.-or. române din Brașov“, care administrează averea școlilor cu autorisarea delegațiunilor școlare și cu reserva înăvuițării demersurilor sale de către Venerabilul Consistoriu arhidieceșan. La ședința Eforiei participă afară de membri ordinari și directorul școlilor medii cu vot consultativ.

Dreptul alegerii profesorilor este rezervat delegațiunilor școlare, cari fac us de acest drept al lor pe baza recomandațiunii prealabile a Eforiei școlare, date în urma opiniei direcțiunii școlilor.

Inspecțiunea școlară cu drept de dispozițiune asupra instrucțiunii, precum și dreptul judicaturii disciplinare asupra profesorilor îi compete Venerabilului Consistoriu arhidieceșan din Sibiu.

Conducerea acestor școlile până în timpul de față a avut-o un director, care ca ajutor avé lângă sine un conector.

Dela 1891 încôce nu s'a mai ales conector de către forurile administrative, ci spre înlesnirea agendelor îngrămădite ale direcțiunii s'a ales câte un dirigent de studii pentru școlă reală și pentru cea comercială.

Greutatea conducerii comune a acestor institute diferite, care a dat ansă la aceste măsuri de ușurare în organizarea direcțiunii școlare, a crescut în timpul din urmă foarte mult, în urma ordinațiunii ministrului de culte și instrucțiune publică dela finea lui August 1895, prin care școlile comerciale fură declarate de școlile superioare și astfel școlile din cadrul școlilor medii și totodată puse în dispozițiune divergentă de cele în vigôre la celelalte două școlile ale noastre. Între astfel de împrejurări direcțiunea în conștăgere cu corpul profesoral s'a vădut necesită a propune onoratei Eforii școlare și Venerabilului Consistoriu arhidieceșan despărțirea școlii comerciale de gimnasiu și reale (numărul direct. 166 și 167 din 29 Novembre v. 1895) cerând pentru școlă comercială un director independent, care s'ô conducă și s'ô repesinte față cu forurile superioare sub propria responsabilitate. onorata Eforie și onoratele Delegațiuni au decretat deja din partea lor despărțirea școlilor și instituirea noului post de director. Dela Venerabilul Consistoriu încă s'a dat aprobarea, sub nul 8925, dđto 11 Ianuariu 1896.

(Va urma).

Statute

pentru înființarea, sporirea și administrarea fondului de bucate al parochiei gr.-orientale române din comuna

Articulu I.

Scopul, înființarea, numirea și proprietariul fondului.

§. 1.

În scopul de a aduce ôre-care venit mai înșcoțat și sigur a bisericii gr.-or. române din parochia bisericii gr.-orientale din această parochie înființăm un fond de bucate, care se numeșce: „Fondul de bucate al parochiei gr.-orientale române din comuna“ și, cu restricțiunea §-lui 7, este proprietatea exclusivă și nealienabilă a acestei biserici.

§. 2.

Fondul este permanent și până când capitalul actual de . . . ferdele à . . . litre va ajunge la cantitatea de . . . ferdele, acela dimpreună cu interesele lui cu tot este neatacabil, őr trecând preste această cantitate, venitul őr se va îndrepta ac:

a) două părți pentru acoperirea șeselor bisericesci, și anume: spre eventuala edificare de biserică, spre acoperirea cheltuielilor împreunate cu repararea, ornămăntarea și provederea ei cu vestimintele, cărțile și recuisitele necesare la executarea cultului divin și spre dotarea corășpunđătore a preotului, și la cas de posibilitate și a cantorului, crâșnicului, clopotarilor și a epitropilor, putându-se da la cas de calamități mari publice din plusul venitului și unde ajutôre mai mici — nici odată însă permanente — în prima linie parochienilor acestei biserici, őr în urmă bisericii șerace din protopresbiteratul, diecesa respective metropolia greco-orientală română la care este încorporată și subordonată această parochie;

b) încât și până când caracterul școlii elementare susținută de această parochie va rămănea și pe viitoriu greco-oriental român, o parte pentru acoperirea șeselor împreunate cu susținerea acestei școlii, și anume: spre eventuala ridicare de edificiu școlar, spre acoperirea cheltuielilor împreunate cu repararea, mobilarea, curățirea și provederea ei cu recuisitele de instrucțiune necesare, spre înființarea respective sporirea bibliotecii școlare — în prima linie cu opuri dela autori români, apoi spre dotarea corășpunđătore a personalului didactic adecă a învățătorului etc., și în urmă după puțină spre ajutorarea elevilor greco-orientali români — dar cu purtare bună — cu recuisitele de instrucțiune necesare și spre distribuirea de premii elevilor distinși și cu purtare bună; și

c) o parte pentru întregirea, respective sporirea capitalului.

§. 3.

Restul venitului cât ar rămănea în cassă dela finea fie-cărui an după acoperirea trebuințelor bisericesci, întru cât venitul merit pentru acoperirea șeselor școlare pe respectivul an proxim expirat nu ar fi fost suficient, se pôte întrebuița spre acoperirea trebuințelor școlare, et viceversa.

§. 4.

Restul venitului după ar rămănea în cassă dela finea fie-cărui an după acoperirea trebuințelor bisericesci și școlare, acela totdeuna se va adauge la venitul merit pentru sporirea capitalului.

§. 5.

Încetând de a fi caracterul școlii elementare susținută de această parochie greco-oriental român, venitul merit pentru acoperirea trebuințelor școlare se va adauge la venitul merit pentru acoperirea șeselor bisericesci.

§. 6.

Fondul până la cantitatea de . . . ferdele capital se administrează totdeuna în bucate, őr suma se ar înșcoțare spre acest capital — cu aprobarea sinodului parochial — se pôte transforma în realități și pământuri, cari aduc un venit anual sigur și permanent și se află numai pe teritoriul acestei comune, precum și în hârtii de valôre rentabile.

§. 7.

Parochienii, cari părășesc religiuinea gr.-orient. și naționalitatea română, ori și numai unul din aceste două caractere, sau își strămută locuința din această parochie, ori sunt eschiși în urma dojenilor repețite pentru renitență față de fond, perd dreptul dela usufructul fondului; őr când întrăga parochie s'ar nimici, ori prin trecerea tutoral parochienilor la altă confesiune și naționalitate, ori prin emigrări, ori din alte cauze, atunci întreg fondul trece în proprietatea exclusivă și nealienabilă a fondului pentru pensionarea preoților eventual al altui fond, proprietate a diecesei greco-orientale române pe a cărei teritoriu ăcece această comună, respectivă parochie.

Ăcestă dispozițiune nu se pôte modifica ori nimici prin nimeni și nici când decât numai prin sinodul diecesan greco-oriental român, căruia este subordonată această parochie.

(Va urma.)

Noutăți.

Preot din capital. Sub titlul acesta publică foile din capitală o cronică, în care se spune, că casina magiară din Békés-Csaba în adunarea s'a generală din Dumineca trecută a alungat cu vot secret dintre membrii ei pe preotul gr.-or. Victor Popovici. Procedura acesta a provocat-o ținuta nepatriotică a acestui preot.

Forțe bine i au făcut; așa se pată toți, cari nu știu unde le este locul. Memento pentru alții.

* * *

Marele principe al Rusiei corfat. Principesa Maria, fiica cea mai tineră a regelui Greciei a rupt legătura de logodnă, ce o încheiasă cu marele principe al Rusiei Mihail Mihaelovits. Faptul acesta este viu comentat în cercurile politice și sociale de acolo. Mulți îi atribue o deosebită importanță politică și află explicarea în împrejurarea, că Grecia s'a alipit triplei alianțe. Ômenii de pe la curtea regală spun, că logodna s'a stricat la dorința espresă a Mariei; logodna s'a făcut fără voia ei, numai la dorința reginei Olga, și ea până acuma nu a putut afla în marele principe Mihail acele simpatii pe cari le crede a fi baza unei vieți familiare fericite.

Tôte aceste versiuni până acum nu au fost în mod oficios desmășite.

* * *

Petrecere. Inteligența română din Ocna-Sibiului, la dorința expresă a ôșpeților aflători în 14/26 Iulie a. c. în sala cea mare Delinețelul „Thellmann“ o petrecere cu joc, la care învită cu totă onôrea. Prețul întrării: de persoană 50 cr., de familia 1 fl. 50 cr. Inceputul la 8 $\frac{1}{2}$ ôre sêra. Venitul curat este destinat bibliotecilor școlare. Suprasolvirile se vor cuita publice. Invitări speciale nu se fac.

Comitetul.

* * *

Invitare la Petrecerea de vară ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari“ din Seliște Duminecă, în 14/26 Iulie 1896 în „Mailat“. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Inceputul la 1 ôră p. m. Oferte marinimiose se primesc cu multămită și se vor cuita pe cale diaristică.

Comitetul arangiator.

* * *

Bonapartiștii iubiléză. Partida Bonapartiștilor a arangiat un banchet festiv în onôrea expatriatului Victor Napoleon, singurul conducerea lui Jules Legoux s'au adunat vre-o 200 de inși într'un hotel din Paris, unde s'au ridicat mai multe toaste pentru împêratul Franciei Victor Napoleon. În decursul banchetului a sosit o depeșă de încurajare dela principele expatriat, care depeșele de la presă subscrise numai cu „Napoleon“. Faptul acesta a produs o însuflețire colosală.

* * *

Puterea de încolțire a bucatelor. După constatările mai nouă, puterea de încolțire a bucatelor încetă în diferite timpuri. Șecara după 10 ani deja își perde total puterea acută; grâul și-o conserve mai mult; pe când ovêșul și orzul și după 10 ani a acciași putere de încolțire, ca și sêmănta din anul dintâiu.

* * *

Colôrea florilor. Pentru câte un om statica e pasiune, în tocmai precum pentru altul colectarea de marce sau pentru al treilea beutura rachiului. Statisticul însă fără înșcoțare are o ocupație mai grea decât ceilalți doi, pentru-că colectantul de marce adună marce vechi, dela beutura de rachi nu se așteptă, se producă noue beutura alcoolice, statisticul însă trebuie să sêvêșcă lucruri noue. Numai cât despre atâtea lucruri s'a făcut statistică, încât abia mai poți găsi ceva nou! Ce se faci deci? N'ai decât să pucești ca și unul dintre savanții Germaniei: Schubert, care a făcut o statistică despre colôrea florilor. A colectat o multăime impresă de flori așa pe nimerite, și a stabilit, că dintre 1000 de flori 284 sunt albe, 226 galbene, 220 roșii, 141 albastre, 75 violete, 37 verzi, 12 de colôrea portocalei, 4 brune și 2 negre. E interesant că colôrea albă sporesce spre nord.

Nr. 229 ppresb. 1896.

[74] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III Șeica-mare, protopresbiteratul Mediașului, prin această se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post dau preste tot suma de 455 fl. v. a. satorite în conțelegere cu comitetul parochial din 16 Iunie a. c.

Informațiuni mai de aproape, despre starea parochiei, se pot lua la oficiul protopresbiterat și comitetul parochial.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigóre, la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

Mediaș, 19 Iunie 1896.

Oficiul protopresbiterat gr.-oriental al Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Romul Mircea,
adm. protopresb.

Nr. 306/1896

[72] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc clasa primă dela scóla confesională gr.-or. română din Sighișóra, se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în fóia „Tel. Rom.“

Salariul sistemizat: 300 fl. v. a. și anume:

a) Din cassa alodială în rate lunare decursive 206 fl.

b) Prin repartiție 94 fl. pe lângă cuartir gratuit în edificiul scólei și trei stânjini de lemne de foc.

Reflectanții la acest post, vor avé a-și așterne suplicele concursuale instruite în sensul normelor în vigóre la subscrisul oficiu protopresbiterat în termenul deschis, — atragându-li-se atențiunea la dispozițiunile noului regulament congresual pentru organizarea învățământului în scólele populare votat la 14/26 Maiu 1895 partea a III-a A. „instituirea învățătorului ȘȘ-fii 56—74“.

Învățătorul ales va fi obligat a ține în Dumineci și sêrbători strană în biserică în mod perondătoriu cu ceialți doi învățători.

Concurenții cari vor documenta aptitudinea de a forma și conduce un cor de plugari vor fi preferiți, și pe viitor se va sistemisa și pentru această o remunerațiune corespunzătoare.

Sighișóra, 29 Iunie 1896.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tracutului Sighișórei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopop.

Nr. 568/896

[73] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de capelan al parochiei, de clasa a II-a Boița în sensul rezoluțiunei Preavenerabilului Consistoriu arhidieceșan ddo 28 Maiu v. 1896 Nr. 3121 B. se scrie a dóua óră concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele satorite pentru acest post sunt: jumătate din venitele parochiale, cari fără banii de cuartir, dau un venit sigur anual de 357 fl.

Doritorii de a reflecta la acest post, vor avé a-și așterne suplicele de concurs instruite conform normelor în vigóre până la termenul indicat la subsemnatul oficiu protopresbiterat, avénd a se presenta în persoană în comună înainte de espirarea concursului spre a-și documenta desteritatea în cele rituale precum și calificațiunea practică.

Informațiuni mai detaiate, se pot primi dela comitetul parochial și oficiul protopresbiterat.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Sibiiului. Sibiiu, 26 Iunie 1896.

Ioan Papin,
protopresbiter.

Nr. 122/896

[69] 3—3

CONCURS.

La scólele medii române gr.-or. și la scólele comerciale și reale române gr.-or. din Brașov sunt a se ocupa următoarele posturi vacante de profesori.

1. Un post de profesor ordinar la gimnasiu cu calificațiune specială pentru *filologia modernă* (germăna, magiara și romăna.)

2. Un post de profesor ordinar la gimnasiu cu calificațiune specială pentru *limba latină și elină.*

La scólele comerciale și reale următoarele posturi:

3. Un post de profesor ordinar cu calificațiunea specială pentru *limba română și germăna.*

4. Un post de profesor suplent cu calificațiunea specială pentru *geografie și istorie.*

5. Un post de profesor suplent cu calificațiune specială pentru *mate-matecă și fisică.*

6. Un post de profesor extraordinar pentru *musica vocală* împreună cu conducerea *corului vocal bisericesc dela biserică română gr.-or. dela Sântul Nicolae din Brașov, suburbiul Scheiu.*

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termenul până la 1 August st. v. 1896

Concurenții vor adresa subscrisiei Eforii școlare petițiunile lor instruite cu documentele:

a) că sunt români de religiunea gr.-orientală;

b) că au purtare bună atât în privința moralității cât și în relațiunile civile;

c) că sunt de constituțiune fisică firmă și deplin sănătoși.

Concurenții la posturile de sub 1, 2 și 3 vor documenta:

d) că au terminat cursul universitar de 8 semestre și au depus cu succes conform articolului de lege XXX din 1883 examenul fundamental și special din obiectele lor de specialitate.

Preferiți vor fi cei cu calificațiunea completă. Concurenții la posturile de sub Nr 4 și 5 vor documenta:

e) că au terminat cursul universitar de 8 semestre și au depus cu succes examenul fundamental profesoral în patrie.

Concurenții la postul de sub Nr. 6 vor documenta:

f) că au absolvat vre-un conservator sau că posed cunoscințe temeinice de musica vocală.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sunt:

1. Pentru posturile de profesor ordinar în timpul serviciului provisor (prevăduț în §. 30 al legeri de instrucțiune din 1883) salariu anual de 900 fl., ér începénd dela ocuparea definitivă a postului de profesor ordinar salariu anual de 1200 fl. cinci cuincuenalii de câte 100 fl. și relut de cuartir 200 fl. și drept de pensiune;

2. Pentru posturile de profesori suplénți salariu anual de 800 fl., fără alte emolumente;

3. Pentru postul de profesor extraordinar în timpul serviciului provisoriu salariu anual de 600 fl. ér începénd dela ocuparea definitivă a acestui post salariu anual 800 fl. cinci cuincuenalii de câte 80 fl. și relut de cuartir 150 fl. și drept de pensiune, ér ca dirigént al corului vocal bisericesc dela biserică Sf. Nicolae salariu anual de 600 fl. și 50 fl. pentru note.

Concurenții la tóte aceste posturi vor declara în petițiunile lor, că se vor supune legilor nóstre bisericesci și școlare precum și normativelor și regulamentelor ce sunt în vigóre.

Brașov, 24 Iunie 1896 st. v.

Eforia scólelor centrale române gr.-orientale.

Nr. 3215/896

[67] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notar devenit vacant în comuna Ludóșul mare se scrie prin această concurs în următoarele emolumente:

1. Salar anual de . . fl. 400

2. Bani de cuartir . . fl. 40

3. Relut de lemne . . fl. 34

4. Paușal de cancelarie . fl. 40

5. Paușal de călătorie . fl. 100

6. Competențele normate în statutul aprobat.

Cererile concursuale instruite în sensul §. 6 I 1883 au de a se presenta subscrisului până în 10 August a. c. după améqi la 6 óre.

Protopretor cercual:
Mangesius.

Nr. 143/896

[70] 2—3

CONCURS.

Posturile învățătoresci dela scólele mai jos însemnate din protopresbiteratul Oréștiei, sunt vacante și pentru îndeplinirea lor se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diariul „Telegraful Rom.“

1. Romos, postul al doilea cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir în edificiul scólei, lemne de foc 4 órgii.

2. Romoșel, postul al doilea cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir în edificiul scólei, lemne suficiente de foc.

3. Sibot, postul al doilea cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.

4. Șibișel, cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir în edificiul scólei lemne de foc.

5. Pișchinți, salariu de 300 fl. v. a. cuartir închiriat până la edificarea scólei, lemne de foc.

Salarele la posturile de sub 1—4 se dau regulat din cassa bisericeii, la cel de sub 5 din repartiție.

Doritorii de a reflecta la vr'unul din aceste posturi, au să-și înainteze petițiunile instruite conform normelor din vigóre la oficiul protopresbiterat în termenul deschis și în interesul petenților este, ca se se presenteze în comune în vr'o Duminecă ori sêrbătoare pentru de a și aréta desteritatea în cântări.

Oréștie, 16 Iunie 1896.

Oficiul protopresbiterat al Oréștiei, în conțelegere cu comitetele parochiale.

Nicolau Ivan,
adm. prot.

Nr. 325/896

[71] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători din comunele mai jos însemnate se deschide prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Cunța, un post de învățător cu salariu anual de 300 fl., și 20 fl. bani de cuartir.

2. Reci u, un post de învățător cu salariu anual de 300 fl., cuartir natural în edificiul scólei, un stângin de lemne de foc, precum și o sôrte de lemne dela comuna politică.

3. Tâ u, un post de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl., cu cuartir liber în edificiul scólei, grădină și 10 fl. bani pentru lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne cererile de concurs în termenul fixat subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Dela concurenți se cere, a se presenta în o Duminecă sau sêrbătoare la biserică pentru a-și aréta desteritatea în cântări.

Mercurea, la 19 Iunie 1896.

Oficiul protopresbiterat greco-oriental al Mercurei în conțelegere cu respectivele comitete parochiale concernente.

I. Droc,
prot.

[66]

3—3

CONCURS.

Pentru întregirea alor două posturi învățătoresci la scóla elementară gr.-or. din Sebeșul sășesc se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român“.

Salariul împreună cu fie-care dintre posturile acestea este 400 fl. și cuincuenalele legale.

Salariul, în cari sunt computate și cuartirul și grădina, se solvesce în rate lunare anticipative din cassa bisericeii.

Aceia, cari vor fi aleși la posturile acestea învățătoresci sunt îndatorăți a ține Dumineca și sêrbătórea strană în biserică și a cânta cu copii la sânta liturgiă.

Petenții au a-și înainta cererile concursuale, instruite conform normelor din vigóre, până la termenul sus-indicat, subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Sebeș, 28 Maiu 1896.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective. Oficiul protopresbiterat al Sebeșului.

Sergiu Medean,
adm. prot.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

in Timișóra — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor noué, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioșe, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provăduțe cu adiutări de fer bătut, construite spre ale întórce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lătore prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoșă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de tóce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeuna gata în magazin.

[11] 22—48

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.